

Uvod

Masovno prihvatanje modernog koncepta i stava prema detinjstvu u XX veku, dovelo je do oblikovanja posebnog "sveta detinjstva". Pored stvaranja specijalizovanih naučnih disciplina čija se saznanja i diskurs putem masovnih komunikacija na poseban način plasiraju i nameću širokoj javnosti, za njegovo oblikovanje zadužena je čitava industrija čiji su proizvodi novi prostori (igrališta, dečija soba), posebna dečja odeća, novi sadržaji i aktivnosti. Dakle, javila se tendencija zatvaranja dece u dečiji svet. Međutim, nova stvarnost porodice, pre svega sve veći broj razvoda, jednoroditeljskih porodica i drugih brakova, sve veća zaposlenost majki, imaju za posledicu sve veću otvorenost i približavanje sveta roditelja i dece. Detinjstvo kao da nestaje jer mladi imaju slobodniji pristup svetu odraslih, što zamagljuje distinkcije između detinjstva i odraslosti (Postman, 1982). Masovna potrošačka kultura savremenog doba ukida detinjstvo forsirajući decu da suviše rano počnu da se ponašaju, oblače, zabavljaju govore i izgledaju kao odrasli. Dok štampana pismenost služi isključivanju dece iz sveta odraslih, televizija uklanja barijere i otkriva "tajne" odraslih, čime potkopava poštovanje dece za svoje starije. Kako Postman navodi, nije slučajnost što je generacija koja se pobunila protiv roditelja, bila prva koja je odrasla uz televiziju. (Bakingem u Sociologija detinjstva, 2004: 278)

Gledanje televizije je glavna aktivnost dece i adolescenata i na njih ima veliki uticaj. Deca u proseku, dnevno gledaju televiziju tri do četiri sata. Tim tempom, do završetka srednje škole deca provedu više vremena gledajući televiziju, nego što provedu u učionicama. Dok televizija može zabaviti, informisati i praviti deci društvo, sa druge strane može uticati na njih i na nepoželjan način.

Deca oba pola i svih uzrasta, koja govore hiljade različitih jezika, jedu različitu hranu, igraju se različitih igara, nose različitu odeću, imaju različite snove i želje u budućnosti, bez obzira na sve ove razlike, gledaju televiziju. Zato se može reći da deca i televizija predstavljaju globalno pitanje, jer vrlo je malo drugih kulturoloških fenomena koji imaju toliku dubinu prodiranja kao što je to televizija. Televizija je globalno pitanje i zbog činjenice da se u celom svetu vode debate o njenoj ulozi u životu dece. (Lemiš, 2008.: 9)

Problem televizije je, još od njenog nastanka, posmatran iz veoma različitih uglova. Dok su jedni govorili samo o prednostima i značaju televizije u dečjem odrastanju, drugi su u njoj videli samo negativne posledice na dečji razvoj i odrastanje. Kada se televizija pojavila i kada je masovno počela da se širi od sredine XX veka, verovalo se da će ona obogatiti dečije živote, da će podsticati njihovu maštu i kreativnost, da će širiti njihovo znanje i obrazovanje, da će povećati njihovu toleranciju, trpeljivost i podstrekivati procese demokratizacije. S druge strane, postojala je i velika bojazan da će televizija zatupiti osećanja, razviti nezainteresovanost prema drugima, podstaći destruktivno ponašanje, dovesti do srozavanja moralnih vrednosti, potisnuti lokalne kulture i doprineti društvenom otuđenju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com